

BỘ TAM SÊN
Hai Hùng

Có ông bạn già than vãn nói hôm giờ nghe đài ,xem báo thấy sặc mùi bún đậu mắm tôm chán rùi, vô facebook cũng rùa.Bữa nao ông chuyển kênh post vài bài của tác giả gốc gác Nam Bộ cho tui thay đổi khẩu vị đi .Với status hôm nay ,may ra hy vọng đáp ứng được đề xuất nói trên của người bạn già.

Đang cuộc đất be bờ lại cho mảnh ruộng nhà mình bồng Tư Nên nghe tiếng của Sáu Càng gọi:

-Cha chả hôm nay anh Tư mằm sớm dữ hung a, sao không kêu sập nhỏ ở nhà ra phụ, già cả rồi đừng ráng quá anh Tư ơi, anh mần quá có ngày cụp xương sống là mệt cầm canh nghe anh.

Chống tay lên cán cuốc Tư Nên cười khì một cái khi nghe ông lảng giềng quan tâm đến mình hơi quá, Tư Nên nói:

-Chú Sáu nói sao chứ tui mình chưa đầy "Lục tưng" mà già cái khi khô gì, bữa nọ mở đài vô tuyến truyền hình tui nghe mấy ông hội nông dân tọa đàm về sức khỏe và đời sống của nông dân mình, có ông lên ngâm hai câu thơ làm tui khoái chí lắm, vậy nè :

-Bảy mươi chưa phải là già

-Bảy mươi là tuổi mới qua dây thì .

-Vậy đó, tui với chú thì so ra mình còn "trẻ con nhi đồng" lắm đó chú .

Nghe Tư Nên nói vậy Sáu Càng khoái chí cười khanh khách, sau tràng cười thiệt đã kia Sáu Càng lên tiếng:

-Anh Tư nói nghe có lý à nha, để tui đi nói lại cho bà dợ tui cho bà sáng con mắt ra mới được, chứ ngày nào bà cũng "hát" hoài một bài:

- Ông Sáu nè, lúc này già cả rồi, mần cái gì cũng phải nghĩ đến gia đình con cái, ông bỏ cái tật lén phéng đi, hồi trẻ thì không nói gì, giờ già khủ rồi lạng quạng thiên hạ cười cho thúì đầu luôn nghe ông .

Nghe Sáu Càng kể vậy, chẳng những Tư Nên không bênh ông lạng giềng nọ mà ông còn "Đế" cho Sáu Càng thêm vố nữa :

- Thím Sáu ở bên nói dậy là trúng phóc rồi, tui cũng mển chú lắm nhưng nói thiệt (dụ) này tui (bình) chú không đặng rồi nhe, ai đời chú hết quen bà này tới bà khác, chú bay bướm còn hơn mấy tay giàu có ở Sài gòn nữa, họ tiền bạc rủng rỉnh nên họ mới đèo bông, còn chú thì "Trên răng dưới... Dép" mà bày đặt học đòi, thím Sáu ở nhà coi (dậy) mà tốt ghê, gặp người khác chú có môn ra chuồng heo mà nằm .

Nghe "Đồng Minh" trở quẻ với mình, sượng sùng trong lòng Sáu Càng phân bua :

- Ai có muốn dậy đầu anh Tư, tại mấy bà thầy bói coi chỉ tay cho tui, bà nào cũng phán tui có số đào hoa, nên chuyện hai ba bà theo đuổi tui là chuyện bình thường, nhưng từ lúc tui quen bà bốn bên Giồng Trôm thì nó trở thành bất thường luôn, bà xã nhất quyết đòi "Xé hôn thú" làm tui năn nỉ gần chết thì bà mới cho tui vác cái xác về nhà. Sáu Càng thở dài một tiếng rồi kể tiếp :

- Anh Tư biết sao không, quê cơ nhất là cái hôm tui trở về nhà, bà chơi ác mở cuốn băng hài của Hoài Linh và Chí Tài diễn cái tiểu phẩm Ru lại câu hò, hình ảnh Chí Tài ăn mặc lôi thôi trở về sao giống y như hoàn cảnh tui lúc đó, tui chạy lại tắt phim này liền, thấy vậy bà chọt vô một câu ê âm cả người :

" Sao rồi, nhột lắm phải hông ông, cho ông chừa cái thói trăng hoa nghe chưa".

Đang trân tình với Tư Nên, bỗng dưng Sáu Càng đổi đề tài :

-Anh Tư nè, bộ "Tam sên" của anh lúc rày bộ rã đám rồi sao không thấy khẩng khí như lúc trước nữa.

Tư dưng nghe Sáu Càng "quẹo cua cao bồi" nhắm đến bộ ba của mình, từ khi có phong trào "Kiêu hởi" của những người sinh sống ở nước ngoài gửi về cho thân nhân ở quê nhà và phong trào "Hợp tác lao động" , nên những dòng tiền của hai nguồn này đổ về quê cho các gia đình có con em nằm trong trường hợp trên, vô tình nó lại là nguyên nhân gây ra sự hiềm khích, ganh tị lẫn nhau giữa Ba Gà với Sáu Bảnh.

Sở dĩ nhóm ba người của Tư Nên cùng Ba Gà và Sáu Bảnh được mang cái biệt danh là "Bộ tam sên" mà Sáu Càng mới nhắc cho Tư Nên là được xảy ra rất ngộ nghĩnh.

Bữa nọ trong ấp Tân Phú nơi nhóm bạn bè chí cốt của Tư Nên cư ngụ, nhà Sáu Bảnh cất thêm căn nhà gỗ cho hai vợ chồng thằng con lớn ra riêng, xui cho Sáu Bảnh vì đang mùa thu hoạch lúa nên các công lao động đổ xô ra đồng lo cho vụ mùa, chỉ còn lại một số người già và trẻ em ở nhà nên thiếu nhân công phụ cất nhà, Sáu Bảnh buồn bã bèn thả ra tiệm cà phê đầu xóm ngồi chờ thời, một là có thể gặp ai đó chịu phụ mình trong vụ cất nhà thì thuê mướn, hai là Sáu Bảnh thuộc loại bị "sâu cà Phê" hành dữ lắm, bữa nào không uống thì người dật dờ rất khó chịu vì thế không nữa nào Sáu Bảnh vắng mặt nơi tiệm cà phê này, dường như trời già cũng sắp đặt nhân duyên nên khiến sao hôm ấy Tư Nên và Ba Gà có mặt, sau một hồi tâm sự chuyện làng xóm nhà cửa ruộng vườn của nhau, Tư Nên và Ba Gà nghe Sáu Bảnh cầu cứu việc cất nhà

nên hai người nhận lời ngay, coi như phụ giúp nhau trong lúc khốn khó về khía cạnh nào đó là điều tốt đẹp..

Khi mấy cây nhang đã tàn trong buổi lễ cúng khởi công xong, Sáu Bảnh bưng cái đĩa đựng " Bộ tam sên" gồm mấy con tôm càng, vài cái trứng vịt, miếng thịt heo ba rọi thật ngon đem ra cái bàn tròn đặt giữa mảnh đất dự định cất nhà, Sau Bảnh kêu con gái đem ra chai đế Gò Đen trong veo như mắt mèo mùi thơm phức, đây là loại ba xi đế chánh gốc Gò Đen do sui gia của Sáu Bảnh tự nấu nên rất ngon và không có hóa chất độc hại ẩn trong đó, bộ ba nhậu một trận tung bừng cho đến khi ngà ngà say, bộ ba này mới bày ra cái màn " Kết nghĩa đào viên" và đặt cho nhóm có cái tên "Bộ Tam Sên", với ý nghĩa ba người gắn bó tình anh em cùng nhau lâu bền, ví như Bộ Tam sên mà thiếu một món trong ba món kể trên thì coi như không còn ý nghĩa gì hết. Chuyện đời cứ nghĩ mọi việc sẽ trơn tru tốt đẹp, và bộ Tam sên kia tưởng đâu là bạn tốt suốt đời, nhưng...

Nhà cửa cất xong con gái Sáu Bảnh được áp chọn cho đi Hợp tác Lao động bên Nhật Bản, chưa bao giờ được đi xa, vậy mà con Hiền con Sáu Bảnh sắp có dịp kiếm tiền còn được du lịch thì còn ao ước nào hơn...

Con Gái của Ba Gà đi nước ngoài đã lâu, trước đây thỉnh thoảng gửi về một lá thư, con Thu kể lể nhớ cha mẹ, nhớ con mương bên hông nhà nhớ cây cau trước sân, dĩ nhiên có tí má mình !à vợ chồng Ba Gà. Không biết sau này tự dưng Thu gửi tiền đòn dập về cho vợ chồng Ba gà sửa sang nhà cửa thật tươm tất, cuộc sống nhà Ba Gà "dễ thở" một cách rõ ràng.

Con Hiền con Sáu Bảnh cũng đâu kém cạnh, một thời gian làm lụng khổ cực Hiền bắt đầu gửi tiền về cho cha mẹ, tuy vậy cuộc sống của nhà Sáu Bảnh không thể nào sánh bằng cuộc sống nhà Ba Gà....

Xích mích bắt đầu có nguồn con đẻ hình thành, một bữa đang ngồi "Cu ki" bên ly cà phê, Sáu Bảnh buồn vô hạn, vì hôm kia thôi Sáu Bảnh ngồi đờ qua sông nghe mấy bà đi chợ trò chuyện với nhau:

-Cha nội Ba Gà lúc này ngon cơm lắm nhe mấy bà, Hôm rồi cúng miếu trong xóm mình, ông đứng ra thầu hết chi phí, mọi lần bà con còn góp vốn vô cùng kiếng, giờ thì xóm đó sướng ghê, à tui nghe nhà của ông Sáu Bảnh gì đó , có con gái mần ăn ở nước ngoài nhưng coi bộ tiền bạc không bằng nhà Ba Gà, mấy " Ông " nghe nói chỉ cốt nhau lắm nghe, nhưng coi chừng ganh nhau thế nào cũng rã đám cho coi.

Sáu Bảnh mìnng thẳm trong bụng vì mấy "Bà tám" trên ghe không ai biết mặt mình nên họ đâu có biết Sáu Bảnh cũng đang thẳm ghen tức vì điều các bà tám vừa rồi thổ lộ cho nhau.

Người ta thường nói " Oan gia ngõ hẹp" nên đang bực bội vụ Ba Gà, Sáu Bảnh ực cho xong ly cà phê vừa đứng dậy đi về, bỗng Ba Gà cũng mò đến quán cà phê, gặp sáu Bảnh bà Gà vồn vã hỏi:

- Sao rồi anh Sáu, lóng rày con Hiền nghe nói gửi tiền về cho anh Khắm lắm phải hông, hôn nay quôn nè, tui mình qua rủ anh Tư Nên làm vài xì giải sấu chơi, lâu quá không ráp lại cũng buồn.

Nghe Ba Gà hỏi thăm vụ con Hiền, vì đang bực dọc trong bụng nên Sáu Bảnh cứ nghĩ Ba Gà chơi xỏ lá, móc lò cho mình què chơi, Sáu Bảnh tự nhiên thấy máu nóng dồn lên đầu nên trả đũa cho bỏ ghét:

- Không dám đâu anh Ba ơi!, con Hiền nhà tui tiền bạc làm ra sao bằng con Thu con anh, nghe nói nó ăn tiền trợ cấp thất nghiệp mà lại có công việc làm hẳn hơi nên nó gửi về cho anh nhiều hơn con Hiền nhà tui là cái chắc, nhưng anh dặn con Thu cẩn thận nhe, ăn gian có ngày "phủ lít" nó "Vịn" là tiêu nghe anh.

Nghe lời nói chối tai của Sáu Bảnh vừa thốt ra, Ba Gà bực dọc :

- Ai nói anh con Hiền nhà tui đây chứ, nó có ăn tiền của chính phủ trợ cấp cái giống gì đâu, anh nghe mấy bà tám ngoài chợ đồn đãi bậy bạ không hà.

Thấy thái độ tức giận của Ba Gà, Sáu Bảnh há hê trong bụng vì trả đũa được Ba Gà một cách đích đáng nên Sáu Bảnh cũng mát dạ, đến đây hai ông không nói với nhau lời nào nữa, chiến tranh lạnh giữa cái hột vịt và con Tôm còng của bộ Tam Sên bắt đầu, chỉ có miếng thịt heo (Tur Nên) chưa biết điều xích mích trên.

Tuy vậy lần hồi Tur Nên cũng biết được nội tình của hai người bạn thân thiết của mình giận nhau vì chuyện không đâu, biết hai người bạn mình ai cũng là người cố chấp, muốn họ làm hòa với nhau Tur nên cảm thấy khó còn hơn tìm đường "Lên trời", qua nhiều đêm tâm sự với vợ mình, bữa nọ nhân có giỗ ở nhà Tur Nên mời lối xóm có mặt đầy đủ nhưng chủ yếu là lối cho được hai người bạn đến để có cơ hội cho họ làm lành lại với nhau.

Bàn tiệc Tur Nên ngồi kế bên là Ba Gà và Sáu Bảnh, ai nấy nói cười vui vẻ, duy chỉ có hai ông nọ là không thèm nói chuyện với ai, cứ làm lì tới tua là bưng cái ly mất trâu rượu để nốc ực cho xong bốn phần, khi rượu bắt đầu ngấm, chờ có vậy vì Tur Nên thắm nhuần câu tục ngữ "Rượu vào lời ra", sau vài câu chuyện vô thưởng vô phạt, Tur Nên bắt đầu ra chiêu :

- Mèn ơi ! bà Tám Hợi hôm rồi cúng động Thổ cát nhà bà không xài bộ Tam sên để cúng nữa, tui thấy vậy cũng được đa.

Ông Tur Cò thuộc hàng bô lão trong ấp đâu có biết mảnh lời của Tur Nên, vì vậy ông lên tiếng phản bác :

- Thằng Tur bậy nói dậy là bậy dữ đa nghe, nào tới giờ vụ cúng đất đai nhơn trạch, ông bà mình khi cúng dứt khoát phải có bộ tam sên mới thành lễ nghe bậy, ai chế bót vụ này thì sai bét rồi đó, con mẹ Tur Hợi bậy bạ hết sức luôn bậy, ý nghĩa cúng bộ tam sên là để tế cáo Trời đất sông nước thành hoàng thổ địa đó bậy, tục xưa vậy mà làm, đừng có chế bậy bạ tội lỗi với trời đất nghe bậy.

Tur Nên cố tình chế dẫu vô lừa :

- Ông Tur ơi , con đồng ý cúng bộ Tam sên, nhưng lỡ kẹt cúng hai sên được hông ông Tur.

Biết Tur Nên đang "Thấu cáy" mình chuyện gì, ông Tur Cò làm bộ hỏi:

- Cái thằng quý này, hai sên là cái giống gì tao chẳng hiểu đâu ra đâu hết, ý chú em mày là sao, cứ nói huych toẹt ra đi cứ úp mở hoài.

-Con thấy nếu thiếu miếng Thịt heo thì cúng cái hột vịt với con tôm được không ông Tur, hai sên là vậy đó.

Nghe Tư Nên nói xong ông Tư Cồ cười với cái giọng sảng sặc đến độ nước mắt rị ra nơi khóe, ông Tư dụi mắt rồi nói:

- Thằng Tư mày hôm nay nói xàm hết biết luôn nhe, cúng té cáo mà bây giờ giả ngô hòai, ai đời cúng kiếu đó bao giờ, bây giờ có cái ý gì trong này phải không?

Đến nước này Tư Nên mới kéo Ba Gà và Sáu Bảnh đứng lên thi lễ với ông Tư Cồ. Khi vái tạ người lớn tuổi với thái độ tôn kính, Tư Nên bèn nói:- Dạ thưa ông Tư, ba đứa con là anh em kết nghĩa, tụi con ví như bộ Tam sơn, con là miếng thịt heo, Ba Gà là con Tôm Càng, còn Sáu Bảnh đây là cái hột vịt, hôm rày hai cha nội này giận nhau vì cái chuyện không đâu khiến ai cũng buồn, hôm nay nhờ ông Tư cho biết ý nghĩa bộ Tam sơn, và nếu thiếu một thứ trong đó coi như vô dụng.

Quay sang hai ông bạn già của mình, Tư Nên nói :

- Hai tía mần ơn hòa thuận lại giùm tui đi, mình có ba đứa mà bây giờ đặt giận hờn chi cho tổn hao sức khỏe, cuộc đời ngắn ngủi lắm hai ông ơi!

Gương mặt Ba Gà và Sáu Bảnh thật sự xúc động, Ba Gà xoay qua ôm chầm Sáu Bảnh, Sáu Bảnh cũng ghì chặt lấy ông bạn của mình, thấy vậy ông Tư Cồ khoái trá khen :
-Chèn ơi, thằng quý Tư Nên này ghê thiệt bây, dám giỡn mặt với Lão Tư Cồ này hen, tao phải phạt bây mới được, cho tao ba cái ly xây chùng đi bây, phạt thằng Tư Nên ba ly một chỗ mới được

Rượu rót ra sóng sánh đầy tràn ba cái ly "xây chùng" để trước mặt Tư Nên, vừa định bung lên uống thì có bàn tay ai giữ lại, thì ra Ba Gà ngăn lại, thấy vậy ông Tư Cồ làm bộ làm dữ :

-Ừa sao ngộ dậy cứ để thằng quý đó uống đi chứ.

Ba Gà nói với ông Tư Cồ :

- Thưa ông Tư, lỗi này do tụi con gây ra, bây giờ xin phép ông Tư có phạt thì Phạt nguyên bộ Tam sơn đi, chứ phạt miếng thịt heo không thì tội nghiệp lắm.

Ông Tư Cồ cười giòn, ông nói :

- Chú em này thuộc bài ghê chưa, phải vậy mới đúng bộ tam sơn chứ.

Ông Tư Cồ cầm cái ly mắt trâu lên hô lớn :

- Bà con ơi! Nâng ly chúc mừng bộ tam sơn tái hợp nhe.

Tiếng dạ rân lên, ai nấy vui mừng khi thấy tình nghĩa xóm làng của bộ Tam Sơn thật sự gắn bó nhau đến cuối đời.

Hai Hùng

(Truyện Đồng Quê -Sài Gòn.VN)